

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2008-418-0045

Dato: 4. april 2008

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 181, 183 og 184 af 12. marts 2008. Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF).

(Alm. del).

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 181: Kan ministeren bekræfte, at der ved lov nr. 277 af 13. maj 1998 fra og med indkomståret 1998 blev indført forrentning af yderligere restskat ved efterfølgende ansættelsesændring, men at dette netop ikke gjaldt for indkomståret 1997, der er det ældste år, hvor der kunne ske genoptagelse efter SKATs genoptagelsescirkulære 2006-635 af 25. oktober 2006?

Svar: Ja, jeg kan bekræfte, at der ikke skal ske forrentning af yderligere restskat for indkomståret 1997. Denne forrentning blev indført med virkning fra og med indkomståret 1998.

Ved lov nr. 277 af 13. maj 1998 blev der skabt symmetri i renteberegningen ved ansættelsesændringer. Dette indebærer, at der som noget nyt blev indført forrentning af restskat og af yderligere restskat ved ansættelsesændringer. Ændringen havde virkning for restskat vedrørende indkomståret 1998 og senere. Ikrafttrædelsesreglen forhindrede, at de nye regler fik virkning for allerede afsluttede indkomståre. Loven fik dermed ikke tilbagevirkende kraft.

SKATs genoptagelsesmeddelelse SKM.2006.635.SKAT handler om genoptagelse af sager om principskifte for opgørelse af igangværende arbejder. Anledningen var, at Skatteministeriet tog bekræftende til genmæle i en retssag om en skatteyder, der var blevet nægtet adgang til at skifte princip. Når en praksis underkendes, kan der ske genoptagelse af skatteansættelser for andre i en lignende situation tilbage til det indkomstår, den pågældende sag vedrører. Dette sikrer en ligestilling mellem den, der har ført sagen, og andre i samme situation. I det konkrete tilfælde betyder det, at der har kunnet ske genoptagelse tilbage til 1997.

Spørgsmål 183: Hvad var årsagen til, at den daværende skatteminister i sine svar på spørgsmålene S 1991 og 1992 i folketingsåret 1996-97 fra daværende folketingsmedlem Morten Homann (SF) ikke oplyste om, at det efter SKATs genoptagelsescirkulære 2006-635 af 25. oktober 2006 var muligt at få forhøjet skatteansættelserne for indkomståret 1997 og nedsat skatteansættelsen for indkomståret 1998 med samme beløb (yderligere værdi af igangværende arbejde ultimo 1997), og derved opnå rentegodtgørelse vedrørende nedsættelsen for 1998, men uden rentetillæg vedrørende forhøjelsen for indkomståret 1997.

Spørgsmål 184: Kan ministeren bekræfte, at det sidste afsnit i besvarelsen af S 1992 af 19. januar 2007 fra daværende folketingsmedlem Morten Homann (SF) er vildledende: ”Et særligt problem er at vurdere, i hvilket omfang virksomhederne vil skifte princip med tilbagevirkende kraft. Det kan udløse rentegodtgørelse i begge retninger og tillæg til restskatter/overskydende skat, men samtidig indebærer det revisionsomkostninger og besvær for virksomhederne. Det er indtil videre vurderingen, at principskifte kun vil ske i begrænset omfang”, da det ikke oplyses, at der for 1997 og 1998 gjaldt forskellige regler, således at der ikke for 1997 skulle betales rentetillæg ved forhøjelser, men for 1998 ville blive udbetalt rentegodtgørelse for tilsvarende nedsættelser?

Svar: Spørgsmål S 1991, folketingsåret 2006-07, var formuleret således: ”Vil ministeren oplyse, hvor stort et provenutab Skatteministeriets kursskifte i forhold til den skattemæssige behandling af igangværende arbejder og udsendelsen af genoptagelsescirkulæret herom (SKM2006.635SKAT) forventes at betyde?”

Spørgsmål S 1992, folketingsåret 2006-07, var formuleret således: ”Vil ministeren oplyse, hvor mange sager det forventes, at der skal behandles efter genoptagelsescirkulæret om den skattemæssige behandling af igangværende arbejder (SKM2006.635SKAT)?”

I de to spørgsmål blev der således bedt om en vurdering af henholdsvis de provenumæssige virkninger og af antallet af genoptagne skatteansættelser som følge af, at Skatteministeriet havde trukket sig i en principiel retssag om den skattemæssige behandling af igangværende arbejder. Skatteministeriet trak sig for ikke at forlænge retssagen yderligere, idet der var udsigt til at ministeriet ville tabe retssagen, hvis den blev ført til ende. Baggrunden for, at andre virksomheder i en lignende situation skulle have mulighed for at få genoptaget deres skatteansættelser fra og med indkomståret 1997, er som nævnt i mit svar på spørgsmål 181 ovenfor at ligestille disse virksomheder med den virksomhed, der førte den principielle retssag mod Skatteministeriet.

Af både mit svar på S 1991 og S 1992 fremgår, at det på daværende tidspunkt var et problem at vurdere, i hvilket omfang virksomhederne i det hele taget ville benytte sig af muligheden for at skifte princip med tilbagevirkende kraft fra og med indkomståret 1997. De særlige forhold for indkomstårene 1997 og 1998 indgik som en forudsætning for den generelle oplysning i mine svar på S 1991 og S 1992 om, at det var vanskeligt at vurdere, i hvilket omfang virksomheder ville skifte princip med tilbagevirkende kraft, at principskifte med tilbagevirkende kraft kunne udløse rentegodtgørelse i begge retninger og tillæg til restskatter/overskydende skat, men at dette samtidig ville indebære revisoromkostninger og besvær for virksomhederne, og at det indtil videre var vurderingen, at principskifte kun ville ske i begrænset omfang.

De to S-spørgsmål drejede sig som nævnt om at få vurderet provenuvirkningerne og antallet af genoptagne skatteansættelser. Det lå dermed uden for spørgsmålene at tage andre emner op end de forespurgte. Hensigten med den anvendte formulering af den generelle vurdering i mine svar på S-spørgsmålene var selvfølgelig ikke at dølge de særlige forhold for indkomstårene 1997 og 1998. Hensigten var tværtimod at svare præcist på spørgsmålene og oplyse om, at der var et særligt problem med i det hele taget at vurdere de bagudrettede samlede virkninger for perioden fra og med indkomståret 1997 og fremad, både med hensyn til provenu og med hensyn til antallet af genoptagne skatteansættelser.